

ΕΝΩΣΗ ΕΤΑΙΡΙΩΝ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Υπερείδου 7
105 58 Αθήνα
Τ 210 324 6215
F 210 324 6880
E edee@edee.gr

www.edee.gr

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ειδική Εισφορά Διαδικτύου 2% - Αποφάσεις Συμβουλίου της Επικρατείας

Το σημείωμα αυτό έχει ως παραλήπτες τις εταιρίες-Μέλη ΕΔΕΕ, αλλά και τους διαφημιζόμενους. Σκοπό έχει να κάνει γνωστή τη μέχρι τώρα εξέλιξη της δικαστικής μας δράσης κατά της Ειδικής Εισφοράς Διαδικτύου 2% και κυρίως να ενημερώσει για τα συμπεράσματα που εξάγονται ως προς τη διαφήμιση στο διαδίκτυο από τις πρόσφατες υπ'αρ. 1475-1477 αποφάσεις του ΣτΕ.

Αυτή τη στιγμή, οι εν λόγω αποφάσεις έχουν δημοσιευθεί περιληπτικά, οπότε διατηρούμε σχετική επιφύλαξη για τυχόν νέα στοιχεία που μπορεί να προκύψουν μετά την καθαρογραφή τους.

Η ΕΔΕΕ, σέβεται απολύτως τις αποφάσεις του ΣτΕ, όπως έχει υποχρέωση. Ταυτόχρονα, έχει το δικαίωμα, όπως κάθε Έλληνας πολίτης και κάθε νόμιμη οντότητα, να κρίνει μια δικαστική απόφαση και να εκφράζει ελεύθερα τη γνώμη της.

Σύντομο ιστορικό

Μετά την κατάργηση του αγγελιοσήμου (2016), το Υπουργείο Εργασίας δεσμεύθηκε ότι θα ικανοποιήσει το αίτημα των δημοσιογραφικών συνδικαλιστικών ενώσεων για διάσωση του ΕΔΟΕΑΠ, ο οποίος ήδη παρέπαιε οικονομικά.

Η διαβούλευση μεταξύ Υπουργείου, ενώσεων και εργοδοτών περιελάμβανε ένα σχήμα εισφορών εργαζομένων & εργοδοτών, καθώς και μια πρόσθετη συνεισφορά των εργοδοτών υπό τη μορφή ειδικής εισφοράς επί του τζίρου τους. Αυτό το σχήμα κατέληξε να νομοθετηθεί, ως διάσωση του ΕΔΟΕΑΠ, το 2017. Την τελευταία στιγμή, όμως, ενώ η τροπολογία ψηφιζόταν, ο τότε υφυπουργός Τ. Πετρόπουλος προσέθεσε, εν είδει «νομοτεχνικής βελτίωσης», την Ειδική Εισφορά Διαδικτύου 2%.

Η Ειδική Εισφορά Διαδικτύου υποτίθεται ότι βαρύνει παρόχους του διαδικτύου που δεν είναι εργοδότες ασφαλισμένων στον ΕΔΟΕΑΠ, μέσω παρακράτησης που θα πρέπει να εφαρμόσει ο διαφημιζόμενος, ο οποίος είναι και υπεύθυνος απόδοσης προς τον ΕΔΟΕΑΠ.

Στην πραγματικότητα, όμως, η Ειδική Εισφορά Διαδικτύου βαρύνει μόνο το διαφημιζόμενο, καθώς τα διαδικτυακά μέσα/πλατφόρμες που δεν είναι εργοδότες στον ΕΔΟΕΑΠ είναι επιχειρήσεις του εξωτερικού και δεν έχουν καμία σχέση με Έλληνες ασφαλισμένους και ελληνικά ταμεία. Αυτό

γίνεται ακόμη σαφέστερο από το γεγονός ότι κυρώσεις προβλέπονται από τις κανονιστικές πράξεις του ΕΔΟΕΑΠ μόνο για τους διαφημιζόμενους και αγνοούνται παντελώς οι – θεωρητικά – πρωτογενώς βαρυνόμενοι, δηλαδή τα μέσα και οι πλατφόρμες του εξωτερικού.

Η ΕΔΕΕ έχει, ως γνωστόν, επενδύσει σημαντικούς πόρους και χρόνο για την πλήρη και οριστική απαλλαγή της διαφημιστικής αγοράς από φόρους υπέρ τρίτων. Ειδικά σε ό,τι αφορά ταμεία άλλων κλάδων, ευχόμαστε να μακροημερεύουν, αλλά πάντοτε και μόνο με τις δικές τους οικονομικές δυνάμεις.

Οι προσφυγές στο ΣτΕ

Το 2018 οι εργοδοτικές οργανώσεις ΜΜΕ προσέφυγαν στο ΣτΕ κατά της **Ειδικής Εργοδοτικής Εισφοράς 2%** υπέρ του ΕΔΟΕΑΠ, με το σκεπτικό ότι πληρώνουν τις κανονικές εργοδοτικές εισφορές τους στο ταμείο και η επιπλέον εισφορά τούς πλήττει υπέρμετρα. Το ΣτΕ απεφάνθη ότι προκειμένου να διασωθεί το ταμείο, ο νομοθέτης είχε την ευχέρεια να επιβάλει μια εξαιρετική επιβάρυνση σε σχετικές με το ταμείο επιχειρήσεις, δηλαδή στους εργοδότες. Αυτή είναι η λεγόμενη «οιονεί εργοδοτική εισφορά».

Παράλληλα, η ΕΔΕΕ προσέφυγε στο ΣτΕ κατά της **Ειδικής Εισφοράς Διαδικτύου 2%**, προσβάλλοντας αρχικά δύο κανονιστικές πράξεις (Καταστατικό και Κανονισμό Είσπραξης Εσόδων ΕΔΟΕΑΠ) και στη συνέχεια, συμπληρωματικά, μια εγκύκλιο που όριζε διάφορες παραμέτρους είσπραξης της Ειδικής Εισφοράς.

Στη διάρκεια των τεσσάρων σχεδόν ετών μέχρι την τελική συζήτηση της υπόθεσης, τόσο οι αρχικές προσφυγές, όσο και οι πρόσθετοι λόγοι και οι αντικρούσεις μας στα δικόγραφα του ΕΔΟΕΑΠ, της ΕΣΗΕΑ και της ΠΟΕΣΥ, στοιχειοθέτησαν με πραγματική και επιστημονική τεκμηρίωση την Ειδική Εισφορά ως κεκαλυμμένο φόρο υπέρ τρίτων, που δεν εισήχθη για να βαρύνει τα διαδικτυακά μέσα του εξωτερικού, αλλά τον Έλληνα διαφημιζόμενο, παντελώς άσχετο με το εν λόγω ταμείο. Οι φόροι υπέρ τρίτων για την ενίσχυση του ασφαλιστικού συστήματος έχουν κριθεί από τα διοικητικά δικαστήρια και το ΣτΕ ως αντίθετοι με τις συνταγματικές αρχές της οικονομικής ελευθερίας και της αναλογικότητας.

Σε αυτό συνηγορούσε και η νομολογία του ίδιου του ΣτΕ για την Ειδική Εργοδοτική Εισφορά, όπως αναφέρθηκε αμέσως πιο πάνω.

Είχαμε και εξακολουθούμε να έχουμε την πεποίθηση ότι οι προσφυγές μας δεν θα μπορούσαν παρά να γίνουν δεκτές από το ΣτΕ, αν είχαν κριθεί επί της ουσίας.

Όμως, το δικαστήριο προέβαλε τυπικούς λόγους για την απόρριψή τους, λόγους που έχουν να κάνουν, κυρίως, με την έλλειψη έννομου συμφέροντος.

Πιο συγκεκριμένα, η ΕΔΕΕ προέβαλε ως έννομο συμφέρον της την ευρύτερη επιβάρυνση της διαφημιστικής επένδυσης, την επιβάρυνση εταιριών-μελών της σε ορισμένες περιπτώσεις λανθασμένης ερμηνείας από διαφημιζόμενους, αλλά και τη δική της διαχρονική ιδιότητα ως διαφημιζόμενου, που την κάνει οφειλέτη του ΕΔΟΕΑΠ και άρα της δημιουργεί οικονομική βλάβη. Για τους σκοπούς της τεκμηρίωσης έννομου συμφέροντος, το ύψος της οικονομικής βλάβης δεν έχει σημασία.

Οι αποφάσεις του ΣτΕ

Σχετικά με τη συμπληρωματική προσφυγή κατά της εγκυκλίου του ΕΔΟΕΑΠ, το ΣτΕ έκρινε, με την υπ'αρ. 1477/2022 απόφασή του, ότι αυτή δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα, αλλά αποτελεί ενημέρωση και μόνο. Παρότι προκαλεί έκπληξη ότι το ανώτατο δικαστήριο παρέβλεψε ότι η εγκύκλιος σαφώς περιελάμβανε νέες παραμέτρους εκτελεστότητας, η συγκεκριμένη κρίση δεν έχει ιδιαίτερη σημασία.

Αυτό που έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον και πρωτοτυπία είναι το πώς το δικαστήριο τεκμηριώνει, με τις υπ'αρ. 1475-6/2022 αποφάσεις του, τη μη ύπαρξη εννόμου συμφέροντος της ΕΔΕΕ, ως διαφημιζόμενου (σημειώτεον ότι το ΣτΕ δεν αρνείται ότι προσκομίσαμε αποδείξεις διαφήμισης για τις κλαδικές βραβεύσεις -ERMIS, EFFIE κλπ.- που διοργανώνουμε).

Κατ'αρχάς, προβαίνει σε νέα ερμηνεία της διάταξης που επιβάλλει την Ειδική Εισφορά Διαδικτύου 2% και δηλώνει ότι **«Ως διαφήμιση δε ή προβολή νοείται, κατά την έννοια της περιπτ. στ της παρ. 1 του άρθρ. 6 του α.ν. 248/1967, όχι οποιαδήποτε ανακοίνωση λαμβάνει χώρα στο διαδίκτυο έναντι αμοιβής, αλλά μόνον εκείνη που γίνεται στο πλαίσιο εμπορικής, βιομηχανικής, βιοτεχνικής, επιχειρηματικής ή άλλης εν γένει επαγγελματικής δραστηριότητας και σκοπό έχει την προώθηση της πώλησης προϊόντων ή της διάθεσης υπηρεσιών».**

Στη συνέχεια, ανατρέχει στο καταστατικό της ΕΔΕΕ και παρατηρεί: *«Όμως, οι ως άνω βραβεύσεις καμία σχέση δεν έχουν με προϊόντα ή υπηρεσίες που πωλούνται ή παρέχονται στο πλαίσιο επαγγελματικής ή επιχειρηματικής δραστηριότητας, αλλά αποτελούν απλές εκδηλώσεις του αιτούντος σωματείου, τις οποίες διοργανώνει για την επίτευξη των καταστατικών σκοπών του (προώθηση διαφημιστικού επαγγέλματος κ.λπ.), στους οποίους πάντως δεν περιλαμβάνεται η πώληση προϊόντων ή η διάθεση υπηρεσιών, και για την αύξηση των εσόδων του».*

Συνδυάζοντας τα δύο προηγούμενα, καταλήγει: *«Συνεπώς, για την προβολή των ως άνω δραστηριοτήτων της, η οποία δεν αποτελεί προωθητική ενέργεια με την ως άνω έννοια, η αιτούσα Ένωση δεν προκύπτει ότι βαρύνεται κατά νόμον με την ειδική εισφορά διαδικτύου, ούτε εξάλλου προκύπτει, αλλά και ούτε προβάλλεται από την αιτούσα, ότι για την προβολή των ως άνω εκδηλώσεών της ο υπέρ ου η εισφορά Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. θεωρεί αυτή ως διαφημιζόμενη και, συνεπώς, υπόχρηη απόδοσης της ένδικης εισφοράς»* (δικές μας υπογραμμίσεις).

Επισημάνσεις

1. Το ΣτΕ ουδέποτε εξέτασε επί της ουσίας και άρα ουδέποτε απεφάνθη επί της ουσίας για τη συνταγματικότητα ή όχι της Ειδικής Εισφοράς Διαδικτύου 2%. Το ζήτημα παραμένει ανοιχτό.
2. Το ΣτΕ απάλλαξε την ΕΔΕΕ από τη σχετική υποχρέωση έναντι του ΕΔΟΕΑΠ, για τη δική της διαφήμιση στο διαδίκτυο, και δη για τις κλαδικές βραβεύσεις της.
3. Το ΣτΕ δέχθηκε σαφώς ότι ο διαφημιζόμενος είναι αυτός που βαρύνεται με την ειδική εισφορά διαδικτύου και άρα έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση κανονιστικών πράξεων του ΕΔΟΕΑΠ, κάτι που μετ'επιτάσεως προσπαθούσε να αποφύγει η νομική εκπροσώπηση του ΕΔΟΕΑΠ.

4. Το ΣτΕ, προβαίνοντας σε ερμηνεία της διάταξης που επιβάλλει την Ειδική Εισφορά Διαδικτύου 2%, απεφάνθη ότι αυτή επιβάλλεται στον διαφημιζόμενο, **μόνον** όταν η διαφήμιση γίνεται «στο πλαίσιο εμπορικής, βιομηχανικής, βιοτεχνικής, επιχειρηματικής ή άλλης εν γένει επαγγελματικής δραστηριότητας» του **ΚΑΙ** αφορά «προώθηση της πώλησης προϊόντων ή της διάθεσης υπηρεσιών». Αυτή η δικαιοδοτική κρίση είναι προφανές ότι διαφοροποιεί, πλέον, το διαφημιστικό περιεχόμενο επί του οποίου ο ΕΔΟΕΑΠ μπορεί να έχει αξιώσεις.

Τα Μέλη μας και οι διαφημιζόμενοι, με τους νομικούς τους συμβούλους, μπορούν να εξαγάγουν χρήσιμα συμπεράσματα από αυτή την υπόθεση. Η ΕΔΕΕ έκανε το καθήκον της απέναντι στην ευρύτερη αγορά της επικοινωνίας και θα συνεχίσει να είναι στη διάθεση όσων χρειάζονται νομική και τεχνική τεκμηρίωση για τυχόν δικές τους ενέργειες.

Αθήνα, Ιούλιος 2022